

POWIAT
DĘBICKI

OBWIESZCZENIE

Zgodnie z art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (tj. Dz.U.2016.703), w związku z art. 49 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U.2021.735 t.j.), **STAROSTA DĘBICKI**,
podaje do publicznej wiadomości z dniem 21.12.2021 r.,

Znak: GN.6820.28.2019.JM

Dębica, dnia 2021-12-15

DECYZJA

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 29 czerwca 1963r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz.U.2016.703 t.j.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U.2021.735 t.j.),

postanawiam uznać za mienie gromadzkie

nieruchomości oznaczone w ewidencji gruntów i budynków, jako:

- działka numer: 335 o pow. 0,07 ha,
- działka numer: 426/2 o pow. 0,44 ha,
- działka numer: 426/3 o pow. 1,28 ha,
- działka numer: 828 o pow. 0,07 ha,
- działka numer: 929 o pow. 0,33 ha,
- działka numer: 983 o pow. 0,29 ha,

położone w obrębie Podgrodzie, gm. Dębica, dla których brak jest księgi wieczyste

Uzasadnienie

W przedmiotowej sprawie podstawę prawną decyzji stanowią przepisy ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 703), zwanej dalej "ustawą". Zgodnie z art. 8 ust. 1, starosta wydaje decyzję o ustaleniu, które spośród nieruchomości, o których mowa w art. 1 ust. 2 i 3, stanowią mienie gromadzkie. Decyzja taka ma charakter deklaratoryjny - poświadcza stan prawny istniejący w dniu wejścia w życie ustawy, tj. 5 lipca 1963 r. Stosownie do treści art. 1 ust. 2 ustawy oprócz wspólnot gruntowych (ust. 1) podlegają zagospodarowaniu w trybie i na zasadach określonych w tej ustawie także nieruchomości rolne, leśne i obszary wodne, stanowiące mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie tej ustawy były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi. Zgodnie zaś z § 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1962 r. w sprawie zarządu mieniem gromadzkim oraz trybu jego zbywania (Dz. U. Nr 64, poz. 303 z późn. zm.) przez określenie mienie gromadzkie należy rozumieć mienie, które do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 r. o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych (Dz. U. Nr 43, poz. 191) stanowiło majątek dawnych gromad jako majątek gromadzki, dobro gromady oraz inne prawa majątkowe. Pod pojęciem dawne gromady (§ 1 pkt 3) należy rozumieć gromady istniejące do dnia wejścia w życie ww. ustawy z dnia 25 września 1954 r. Trzeba zaznaczyć, że na mocy tej ustawy w miejsce dotychczasowych gmin i gromad, które - stosownie do zapisów ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 35/33 poz. 294 z późn. zm.) - nie będąc jednostkami samorządu terytorialnego miały osobowość prawną oraz były podmiotami majątku i dobra gromadzkiego - utworzono nowe gromady jako jednostki podziału administracyjnego wsi, a gromadzkie rady narodowe stały się organami władzy państwowej w gromadach. Jak przyjmowano, całkowita zmiana poprzedniego charakteru gromad pociągnęła za sobą przejście majątku (mienia) gromadzkiego na własność państwa.

Stąd, dla ustalenia, czy przedmiotowa nieruchomość stanowi mienie gromadzkie na dzień 5 lipca 1963 r. niezbędne jest ustalenie czy do roku 1954 była ona mieniem gromady oraz że przed 5 lipca 1963 r. była faktycznie użytkowana przez mieszkańców wsi.

Jednocześnie jak stwierdził Sąd w wyrokach z dnia 29 marca 2013 r., sygn. II SA/Ke 77/13, i z dnia 12 marca 2015 r., sygn. II SA/Ke 11/15 (w obu sprawach NSA oddalił skargi kasacyjne odpowiednio wyrokami z dnia 5 listopada 2014 r., sygn. II OSK 1824/13 i z dnia 18 maja 2017 r., sygn. II OSK 2297/15), a które to stanowisko tutaj. Organ podziela, brak dokumentacji poświadczającej stan prawny nieruchomości w okresie poprzedzającym datę 5 lipca 1963 r. nie uniemożliwia uznania tych nieruchomości za mienie gromadzkie. Wobec braku tytułu nabycia przez gromadę przedmiotowych nieruchomości organ celem ustalenia stanu faktycznego przeprowadził postępowanie dowodowe, wykorzystując z mocy art. 75 k.p.a. dowody, które mogą

przyczynić się do wyjaśnienia sprawy i nie są sprzeczne z prawem. Do takich środków dowodowych powołany wyżej przepis zalicza m.in. dokumenty, zeznania świadków, opinie biegłych oraz oględziny.

W okolicznościach sprawy ustalono co następuje: na podstawie wypisu z rejestru gruntów wynika, że w aktualnym operacie ewidencji gruntów i budynków obrębu Podgradzie gm. Dębica działki nr 426/2, 426/3, 828, 929, 983, sklasyfikowane są jako użytki drogowe -dr i ujawnione jako własność Skarbu Państwa (bez podania podstawy prawnej wpisu brak informacji o prowadzeniu dla tej działki księgi wieczystej) w samoistnym posiadaniu Gminy Dębica.

Zgodnie z ustaleniami zawartymi w synchronizacji oraz zarysu historycznego wynika że, działki nr 426/2, 426/3, 828, 929, 983 położone w obrębie Podgradzie gm. Dębica, powstały w miejsce pgr. l.kat. 1513, 1498, 1499, 1514, 1400, 1522, 1407 gm. Kat. Podgradzie, objętych zaginionymi lwh oraz, że nie zostały dotychczas założone dla nich Księgi Wieczyste czy też ZD.

Zgodnie z protokołem stwierdzenia stanu władania z 1965 r. wymienione parcele pozostawały we władaniu Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej – Powiatowego Zarządu Dróg Lokalnych Dębica, a od założenia ewidencji gruntów i budynków w roku 1967 w rejestrze ujawnione były na rzecz Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej – Latoszyn – drogi gromadzkie

W 1983 r. w wyniku modernizacji ewidencji zniesione zostały działki gruntowe 1513, 1498, 1499, 1514, 1400, 1522, 1407, a w ich miejsce utworzone zostały działki ewidencyjne nr 426/2, 426/3, 828, 929, 983 położone w obrębie Podgradzie gm. Dębica pozostające w posiadaniu samoistnym Gminy Dębica . Następnie w roku 2016 w wyniku kolejnej modernizacji działki te wpisane zostały w rejestrze gruntów jako własność Skarbu Państwa (bez podania podstawy prawnej wpisu brak informacji o prowadzeniu dla tej działki księgi wieczystej) w samoistnym posiadaniu Gminy Dębica. Brak jest jakichkolwiek innych istniejących dokumentów geodezyjnych i prawnych dotyczących tej nieruchomości.

Natomiast działka nr 335 w aktualnej ewidencji gruntów, sklasyfikowana jest jako użytki rolne Lzr/PS IV i ujawniona jako własność Skarbu Państwa (bez podania podstawy prawnej wpisu brak informacji o prowadzeniu dla tej działki księgi wieczystej).

Zgodnie z ustaleniami zawartymi w synchronizacji oraz zarysu historycznego wynika że, działka nr 335 położona w obrębie Podgradzie gm. Dębica, powstała w miejsce pgr. l.kat. 265/2, 266/1, 268 gm. Kat. Podgradzie, objętych zaginionym lwh 215 oraz, że nie została dotychczas założona dla niej Księga Wieczysta czy też ZD.

Starosta Dębicki podał do publicznej wiadomości informację o wszczętym postępowaniu administracyjnym. Zawiadomienie z dnia 16 listopada w sprawie postępowania o uznaniu nieruchomości za mienie gromadzkie (gminne) zamieszczone zostało na tablicy ogłoszeń i stronie internetowej tutejszego urzędu jak również na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w Dębicy i tablicy ogłoszeń Sołtysa wsi Podgradzie. Do czasu wydania decyzji nikt nie wniósł uwag ani zastrzeżeń w przedmiotowym zakresie.

Zgromadzone w sprawie dokumenty potwierdzają, że przedmiotowe nieruchomości zawsze miały charakter publiczny, ogólnodostępny, służyły nie tylko lokalnej społeczności, ale były do użytku wszystkich i stanowiły mienie gromadzkie oraz stosownie do art. 3 powołanej wyżej ustawy nie zostały zaliczone do wspólnot gruntowych. Wobec powyższego należy stwierdzić, że zostały spełnione przesłanki do uznania tych nieruchomości za mienie gromadzkie.

Mienie gromadzkie stanowi część mienia komunalnego będącego własnością gmin.

Przedstawiając powyższe, orzekam jak w sentencji decyzji.

Pouczenie

1. Decyzja niniejsza zostanie podana do publicznej wiadomości poprzez wywieszenie na tablicach ogłoszeń Urzędu Gminy Dębica, Starostwa Powiatowego w Dębicy oraz Biuletynie Informacji Publicznej gminy i powiatu oraz w prasie lokalnej.
2. Od decyzji niniejszej służy stronom prawo wniesienia odwołania do Wojewody Podkarpackiego w Rzeszowie za pośrednictwem Starosty Dębickiego w terminie 14 dni od daty jej otrzymania. Doręczenie uważa się za dokonane po upływie czternastu dni od dnia, w którym nastąpiło publiczne obwieszczenie decyzji.
3. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strony mogą zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec Starosty Dębickiego, który wydał decyzję.
4. Z dniem doręczenia Staroście Dębickiemu oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja niniejsza staje się ostateczna i prawomocna.

Podpisano
z up. STAROSTY
DYREKTOR

Wydziału Gospodarki Nieruchomościami
MONIKA STEC